

to N. P. S. E.

Det er befriende at være blind

Den lille Rødhætte døde i 1987. Hun genopstod samme år i en tegneserie under navnet Lilla Møghætt, og i mit hjem er hun aldrig øddet andet. Siden vi fik øjnene og ørerne op for uene T. Kiddes rutilende gale rivers, har ulven øddet Pulven, på umme måde er nissehuer blevet l pissehuer.

Den blinde tegner har altid øddet af vilde påfund og kreati- ideer, og nu har han sin første øvedrolle i en film. Men selv om en langskæggede mand med et ælkehvidt øje og et gnistrende ørkt ligner en lille troldmand a et eventyr fortalt af ham selv, hans væsen stilfærdigt og efter- enksomt. Næsten ydmygt.

Han bor alene i et lille, sort hus i øskilde. Huset er spækket med øvendende ting: eksotiske figurer, østoppede dyr, læderindbundne øger og indrammede tegninger.

- Hvorfor har en mand, der ønrykker så mange poder, ikke øv fået børn?

- Det er nærmest et præstekald r mig at fortælle historier, og i ønge år ville jeg ikke have børn, ørdi jeg sloges med noget i mit ønd, som jeg ikke ville give vide- ø.

pressioner. Da jeg så kunne og vil- le have børn, ville skæbnen, at jeg ikke fik nogen. Men jeg har man- ge børn rundt om- kring i landet, børn som kender mine historier.

»Fra jeg var 15, til jeg var 30, havde jeg mange smertefulde depressioner»

- Har du altid øillet fortælle hi- storier?

- Da jeg var barn ville jeg være sø- mand eller præst. Sømand kunne jeg ikke blive, for- di jeg har sukkersyge, og præst var jeg for økoletræt til. Men for øyv år siden trængte jeg til et stort økifte i mit liv og begyndte så at læse teologi.

- Jeg stoppede igen, fordi det var for øyrt at få indtalt det hele på lydbånd. Og så syntes jeg, at froen manglede på universitetet. Det handlede om fag og sprog, ik- ke om øndelighed, det økuffede mig.

- Det lyder ø- get traditionelt med kristendom øet i lyset af, at du ør manden bag mange gode ørin?

- Jamen, jeg er en gammel moralist. Jeg har da ølirtet med buddhismen, men jeg tror på Gud, og kristendommen er øo en del af vores tradition. Jeg kan godt lide at holde fast ved øn ting i stedet for at økifte, for man får alligevel de samme øroblemer

uanset om det er øarforhold eller øtro. Det øhjælper ikke at økifte.

- Vi øavner ledetråde til at øome igennem livet. Der er 10.000 ting at øvælge imellem, så man kan ikke øfalde til øro. Vi øombarderes med øplysninger og øvalg uaf- øbrudt. Det er økaotisk. Jeg øtror, det er øbedre at kunne øvælge mellem øtre ting end 100.

- Nyder du ikke øelv godt af, at øverden er øblevet mere øtilgængelig?

- Jeg øbruger internettet, men øalt det øér med ømails og ømobiler - man kan øopleve øægtepar, der øgår ved øsiden af øhinanden på øgaden og øtaler i øhver sin ømobiltelefon.

- Jeg ødiskuterer ømeget øde ting med ømit ølivs øMarianne, øsom ølsker øcomputere og øe-mail og øalle øde ting. For øjeg kan øgodt ølide at ødvæle ved ønoget - og øblive ved ømed at ødvæle ved ødet. En ømail øbli- øver øbare øsendt af østed - øbling - og øså økan øden øslettes. Et øbrev økan øman øtage øfrem og ølæse øigen og øigen.

- Læse? øDa øhar øværet øblind øde øsidste ø15 øår, øsav- øner ødu øikke at ølæ-

se og øse?

- Jeg øsavner ødet øslet øikke. øFak- øtisk øhar øde øsidste øti øår øhar øværet øde øbedste i ømit øliv, øogså øfordi øjeg øikke øfår ødepressioner ømere.

- Jeg øsynes, at ødet er øen østor øbefrielse øat øman øikke øbliver ødistr-

heret af øalt ømuligt øuvæsentligt øsom øen ørød ønæse øeller øen ølilla øbluse. øMan ømærker ømennesket øog øer ømere øopmærksom med øsine øsanser.

- Jeg øsavner øheller øikke at ølæse med øøjnene, øfor øjeg øhar øaltid øholdt af ødet øtalte øord. øMen øder øer øfan- ødens øtil øforskøl på ødem, øder øindlæ- øser ølydbånd. øDet økan øødeløge øen øellers øgod øbog, øhvis ødet øer øen, øder øbare ølirer ødet øaf.

- Hvorfor øhar ødu øså ømange øbø-

ger østående, øhvis ødu øikke økan øse ødem?

- Det øer øvidunderligt øat øhave øen øhobby øat øgå øop øi, øog øjeg øhar øDan- ømarks østørste øsamling af øsignere- øde øbøger. øJeg øelsker øde øgamle øbø- øger øog øsynes, øat øjeg økan ømærke øfor- øfatteren, ønår øjeg øåbner øen øbog. øJeg øhar ølige øfået øfat i øKipling øog øHe- ømingway. øDet øer øjeg ømeget østolt af.

- øDu øhar øskrevet øen øoppsø, øskrevet øbøger, øtegnst, ølavet ødra- ømatik i øordne øog øfø øog øselvø-

SNA

den bizar måde i stand til at arbejde.

Jeg nogen sinde kommer til. (PR-foto)

RUN

flende sekund, synes jeg ikke, er sjovt. (Foto: Linda Johansen)

og værte sig! 'a ' skulle have øt øer var øet ørin'.

rundt i øverden øog øfortæller øhi- østorier. øDet ølyder øsom øet øherligt, øfrit øliv.

- Det øer ødobbelø. øDet øer øfrit, ømen øhar østramme øbånd. øDet øhar øda øvæ- øret øet øskidehårdø liv øat øprøve øat øslå øigennem øsom øtegner øog øskabe øet økontaktnet.

- øJeg øarbejdede ønat øog ødag. øNu øhar øjeg øfået øen øufravigelig øarbejds- ødisciplin, øhvor øjeg østår øop økl. øfire øom ømorgenen øog øarbejder øså øog øså ømange øtimer. øOg ønår øjeg øer øfærdig

lægger øjeg øarbejdet øfra ømig - øel- ølers øfylder ødet øalt.

- øEr ødet øensomt øat øarbejde på øden ømåde?

- øSådan økan øjeg ølide ødet. øI øtre ømånedø økan øjeg øturnere øog øvære øudadvendø og øsocial, øså øtager øjeg øhjem i øtre ømånedø øog øer øasocial, øindadvendø og øutilgængelig. øDer økan øga øflere ødage, øfør øjeg øser øet ømenneske. øJeg øhar øaltid øskullet øarbejde øalene - øengang øsad øjeg øpå øen øtomøstue, ødet økunne øjeg ødet øik-

ke.

- øAf øsamme øgrund øbor ømin øl øog øjeg øhver øfor øsig. øVi øhar øprøv øbo øsammen, ømen øvores øforhold øblevet øbedre øaf ødet, øfor øde ødag øså øer øsammen, økan øvi øvirkelig øde ødet.

- øMin øniss økælyn øsag øaf ønisse øer øer ølegø ødan øisk ...

- øPissehuerne øligger øm ølangø til øbage, ømen øde øforfø ømig. øJeg øer øbangø øfor, øat øder øl ømer øtil øet østø ø' øHer øhviler ønisse

et om det er parforhold eller et hjælper ikke at skifte. I savner ledetråde til at komme gennem livet. Der er 10.000 ting at vælge imellem, så man kan falde til ro. Vi bombarderes med oplysninger og valg uafbrudt. Det er kaotisk. Jeg tror, det er bedre at kunne vælge mellem 10 end 100. **Lyder du ikke selv godt af, at du er blevet mere tilgængelig?**

Jeg bruger internettet, men ikke det dér med mails og mobiler. Jeg kan opleve ægtepar, der går den af hinanden på gaden og i hver sin mobiltelefon. Jeg diskuterer meget de ting, som mit livs Marianne, som el-computere og e-mail og alle de ting. For jeg kan godt lide at vide noget – og blive ved med at dvæle ved det. En mail bliver bare sendt af sted – bling – og så kan den slettes. Et brev kan man tage frem og læse igen og igen.

bor så kan det de den?

- Læse? Du har været blind de sidste 15 år, savner du ikke at læse?

- Jeg savner det slet ikke. Faktisk de sidste ti år har været de bedste i mit liv, også fordi jeg har depressioner mere.

Jeg synes, at det er en stor bedrift, at man ikke bliver distra-

heret af alt muligt uvæsentligt som en rød næse eller en lilla bluse. Man mærker mennesket og er mere opmærksom med sine sanser.

- Jeg savner heller ikke at læse med øjnene, for jeg har altid holdt af det talte ord. Men der er fandens til forskel på dem, der indlæser lydbånd. Det kan ødelægge en ellers god bog, hvis det er en, der bare lirer det af.

- Hvorfor har du så mange bøger stående, når du ikke kan se dem?

- Det er vidunderligt at have en hobby at gå op i, og jeg har Danmarks største samling af signerede bøger. Jeg elsker de gamle bøger og synes, at jeg kan mærke forfatteren, når jeg åbner en bog. Jeg har lige fået fat i Kipling og Hemingway. Det er jeg meget stolt af.

- Du har skrevet en opera, skrevet bøger, tegnet, lavet dramatik i radio og tv og rejser:

lægger jeg arbejdet fra mig – ellers fylder det alt.

- Er det ensomt at arbejde på den måde?

- Sådan kan jeg lide det. I tre måneder kan jeg turnere og være uadvendt og social, så tager jeg hjem i tre måneder og er asocial, indadvendt og utilgængelig. Der kan gå flere dage, før jeg ser et menneske. Jeg har altid skullet arbejde alene – engang sad jeg på en tegnestue, det kunne jeg slet ikke.

- Jeg arbejdede nat og dag. Nu har jeg fået en ufravigelig arbejdsdisciplin, hvor jeg står op kl. fire om morgenen og arbejder så og så mange timer. Og når jeg er færdig,

lægger jeg arbejdet fra mig – ellers fylder det alt.

- Din omskrivning af nissehuer er legendarisk ...

- Pissehuerne ligger meget langt tilbage, men de forfølger mig. Jeg er bange for, at der kommer til at stå 'Her hviler pissehuerne skaber' på min gravsten.

- Normalt bruger jeg aldrig bandeord, for jeg vil ikke have, at mine grovheder lukker folk i stedet for at åbne dem. Men jeg vil vende alting på hovedet, hvis jeg kan.

- Hvad ler du selv ad? - Nu skal jeg tænke mig om ... Morsomme bemærkninger og situationskomik.

- For mange år siden sad jeg og talte med min kone. Hun sad lige

under en guitar, der hang på væggen. Pludselig gled den langsomt ned og ramte hende i hovedet.

- Jeg havde set den glide, men nåede ikke at finde ord for det. Det så så sjovt ud, og gudskelov har hun samme humor, så selv om det gjorde ondt, kunne hun godt se komikken.